

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ

- 1) Του Σαράντου Αλεξανδρή του Νικολάου, κατοίκου Τρίπολης, επί της οδού Ερατοσθένους 4, υπαλλήλου ΔΕΗ Α.Ε. , Μέλους Διοίκησης Σωματείου Ορυχείων - Σταθμών ΔΕΗ Μεγαλόπολης, Αναπληρωτή Προέδρου Εργατικού Κέντρου Αρκαδίας
- 2) Του Γεωργίου Αρχοντόπουλου του Σάββα, κατοίκου Ευόσμου Θεσσαλονίκης, επί της οδού Έκτορος 7, υπαλλήλου ΕΥΑΘ Α.Ε., Γραμματέα Σωματείου Εργαζομένων ΕΥΑΘ Α.Ε.
- 3) Του Τριαντάφυλλου Αφεντουλίδη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ευόσμου Θεσσαλονίκης, επί της οδού Εμπεδοκλέους 21, υπαλλήλου ΟΛΘ Α.Ε., Μέλους ΔΣ Συλλόγου Υπαλλήλων ΟΛΘ Α.Ε.
- 4) Του Γεωργίου Βαγιάνου του Κωνσταντίνου, κατοίκου Πειραιά, επί της οδού Ραιδεστού 164, τεχνικού ΔΕΣΦΑ Α.Ε. , Μέλους ΔΣ Ομοσπονδίας Πετρελαιοειδών και Χημικής Βιομηχανίας
- 5) Του Σωτηρίου Βεγίρη του Ευαγγέλου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Ρόδου 179, τεχνικού παραγωγής ΔΕΣΦΑ Α.Ε., Ταμία ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων ΔΕΣΦΑ Α.Ε.
- 6) Του Ιγνατίου Γρυπογιάννη του Χρήστου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Μενεκράτους 54-56, Νέος Κόσμος, υπαλλήλου ΕΥΔΑΠ Α.Ε., Μέλους Επιτροπής Υγιεινής και Ασφάλειας Εργαζομένων ΕΥΔΑΠ Α.Ε.
- 7) Του Γεωργίου Γώγου του Παναγιώτη, κατοίκου Νίκαιας, επί της οδού Κομνηνών 51, Γενικού Γραμματέα της Ένωσης Μονίμων και Δοκίμων Λιμενεργατών ΟΛΠ Α.Ε.

- 8) Του Σταμάτη Θεοδωρόπουλου του Μιχαήλ, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Αγίας Μαρίνας 11, Μελίσσια, υπαλλήλου ΔΕΗ Α.Ε., Μέλους Ένωσης Τεχνικών ΔΕΗ Α.Ε.
- 9) Του Χρήστου Κορτζίδη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Τριπόλεως 12, Ελληνικό, Δημάρχου Ελληνικού – Αργυρούπολης
- 10) Του Θωμά Κώτσια του Μάρκου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Κύκνων 61 Γ, Γαλάτσι, πρώην εργαζομένου ΕΛΠΕ Α.Ε., νυν συνταξιούχου και μετόχου ΕΛΠΕ Α.Ε.
- 11) Του Κωνσταντίνου Μαριόγλου του Ανέστη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, επί της οδού Εμμανουήλ Ροΐδη 7, Ασβεστοχώρι, υπαλλήλου ΕΥΑΘ Α.Ε., Προέδρου Σωματείου Εργαζομένων ΕΥΑΘ Α.Ε.
- 12) Του Αλέξανδρου Μερσινιά του Γεωργίου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού 25^{ης} Μαρτίου 11, Νέα Ερυθραία, καταμετρητή ΕΥΔΑΠ Α.Ε., Προέδρου Συλλόγου Καταμέτρησης ΕΥΔΑΠ Α.Ε.
- 13) Του Γεωργίου Παπακωνσταντίνου του Δημητρίου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, επί της οδού Δωδεκανήσου 8, Ωραιόκαστρο, εργαζόμενου ΕΛΠΕ Α.Ε., Αντιπροέδρου Πανελληνίου Σωματείου Εργαζομένων ΕΛΠΕ Α.Ε.
- 14) Της Στέλλας Πολίτη του Χρήστου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Νεϊγύ 41, Πατήσια, συνταξιούχου ΔΕΗ Α.Ε.
- 15) Του Πολυζώη Πολυζωΐδη του Παναγιώτη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, επί της οδού Ψαρρών 17, υπαλλήλου ΕΥΑΘ Α.Ε., Ταμία Σωματείου Εργαζομένων ΕΥΑΘ Α.Ε.
- 16) Του Γεωργίου Σπανόπουλου του Στεφάνου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, επί της οδού Μ. Αλεξάνδρου 47, Θέρμη, υπαλλήλου ΟΛΘ Α.Ε., Εκπροσώπου των υπαλλήλων στο ΔΣ του ΟΛΘ Α.Ε.
- 17) Της Δέσποινας Σπανού του Κωνσταντίνου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Θριασίων 19, υπαλλήλου Διευθύνσεως Κρατικών Λαχείων, Αντιπροέδρου Εκτελεστικής γραμματείας ΑΔΕΔΥ

18) Του Βασιλείου Τσόκαλη του Παύλου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Μεσογείων 59, Αμπελόκηποι, εργατοτεχνίτη ΕΥΔΑΠ Α.Ε.

19) Του Νικολάου Φωτόπουλου του Αθανασίου, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού Σιτάκης 88, Λαμπρινή, τεχνικού ΔΕΗ Α.Ε., Προέδρου Γενικής Ομοσπονδίας Προσωπικού ΔΕΗ Α.Ε.

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό
Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

1. Της «από 07/09/2012 Απόφασης της Αυτόκλητης Καθολικής Γενικής Συνέλευσης της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ΑΕ» και αριθμό ΓΕΜΗ 117034801000, το Πρακτικό της οποίας καταχωρίστηκε στις 10/9/2012 στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ) με κωδικό αριθμό καταχώρισης 15725, και σύμφωνα με την οποία «ορίστηκαν» ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της άνω Εταιρίας ο Παναγιώτης Αθανασόπουλος του Ιωάννη και ως Διευθύνων Σύμβουλος ο Ιωάννης Εμίρης του Μηνά, «σε αντικατάσταση και για το υπόλοιπο της θητείας των παραιτηθέντων Ιωάννη Κουκιάδη του Δημητρίου και Κωνσταντίνου Μητρόπουλου του Σωτηρίου.

2. Της από 6.9.2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α 174/6.9.2012) με τίτλο «Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α'152), όπως ισχύει».

3. Κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, προγενέστερης ή μεταγενέστερης.

Με την παρούσα ζητούμε την ακύρωση και εξαφάνιση των προσβαλλομένων πράξεων, που πάσχουν ακυρότητα καταδήλως και πολλαπλώς, και δια των οποίων επιχειρήθηκε εκνόμεως και αντισυνταγματικώς η διευκόλυνση της εκποίησης περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ. και δημοσίων επιχειρήσεων, χωρίς να πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις, χωρίς την τήρηση της κείμενης διαδικασίας και κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της διαφάνειας στη λειτουργία της διοίκησης.

Από τα κατωτέρω εκτιθέμενα προκύπτει εναργώς ότι, στις 6 και 7 Σεπτεμβρίου 2012, επιχειρήθηκε να παρακαμφθεί το ελάχιστο εχέγγυο διαφάνειας, δηλαδή η κατά πλειοψηφία 2/3 γνωμοδότηση της Επιτροπής του άρθρου 43^A του Κανονισμού της Βουλής για την καταλληλότητα των προταθέντων από τον Υπουργό Οικονομικών προσώπων για τις θέσεις του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου. Η δε απόπειρα παράκαμψης έγινε απροσχημάτιστα, σε περιφρόνηση του γεγονότος ότι, κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής της Βουλής, η οποία ολοκληρώθηκε στις 14.10, της 6/9/2012, δεν συγκεντρώθηκε η εκ του νόμου απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3 και με παραγωγή *ad hoc* Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου, 4 ώρες ΜΕΤΑ τη λήξη συνεδρίασης της Επιτροπής της Βουλής, ήτοι στις 18.53 της 6/9/2012, με την οποία καταργήθηκε *ex post facto* η απαιτούμενη και μη επιτευχθείσα αυξημένη πλειοψηφία!

Η δε έκδοση Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου έγινε κατά παράβαση τόσο του ίδιου του άρθρου 44 του Συντάγματος, αφού ουδέν κατεπείγον συνέτρεξε στις 6/9/2012, ούτε άλλωστε μπορεί η μη αρεστή στον Υπουργό ή την Κυβέρνηση λειτουργία της Βουλής να ανάγεται σε...κατεπείγον που δικαιολογεί την κατάλυση, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, της εκφρασθείσης

κοινοβουλευτικής άρνησης έγκρισης των συγκεκριμένων δύο διορισμών. Περαιτέρω, η έκδοση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου έγινε σε πλήρη παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της χρηστής λειτουργίας της διοίκησης, αφού είναι δεδομένο ότι στις 4 ώρες και 40 λεπτά που μεσολάβησαν από την λήξη της συνεδρίασης της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής μέχρι την έκδοση του ΦΕΚ με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου όχι μόνον δεν συνεδρίασε το Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά θα ήταν και πρακτικώς αδύνατον να διασκεφθούν, να διαβουλευθούν ή και απλώς να υπογράψουν οι Υπουργοί που φέρονται υπογράφωντες την οικεία Πράξη αλλά και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, λαμβανομένου μάλιστα υπ' όψιν ότι δύο εκ των υπογραφόντων Υπουργών ευρίσκονταν εκτός Αθηνών, ο δε ένας εξ αυτών εκτός Ελλάδας, στην Αίγυπτο...

Η με αυτόν τον τρόπο παραγωγή και έκδοση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, δηλαδή Πράξης που προβλέπεται μόνον για έκτακτες περιπτώσεις και περιστάσεις εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης, προκειμένου να αλλάξει αυθημερόν και φωτογραφικά η νομοθεσία και να παρακαμφθεί η κοινοβουλευτική άρνηση έγκρισης των συγκεκριμένων 2 διορισμών παράγει ακυρότητα των ανωτέρω διορισμών, οι οποίοι μάλιστα χώρησαν χωρίς καν να προηγηθεί νέα συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής, μετά την θέση σε ισχύ της πράξης νομοθετικού περιεχομένου.

Ειδικότερα:

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με τον Ν. 3986/2011 (ΦΕΚ Α' 152/01.07.2011), με τίτλο «*Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015*», συστήθηκε η Ανώνυμη Εταιρία με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.» (εφεξής «Τ.Α.Ι.ΠΕ.Δ.» ή «Ταμείο»).

Σύμφωνα με το **άρθρο 1** του νόμου αυτού *«Το Ταμείο έχει αποκλειστικό σκοπό την Αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, καθώς και περιουσιακών στοιχείων «Ν.Π.Δ.Δ. ή» των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 5, σύμφωνα με τις επικρατούσες συνθήκες της αγοράς και με εγγυήσεις πλήρους διαφάνειας, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι των εσόδων. Τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις.»*

Βάσει της παρ. 1 του άρθρου 3 του ως άνω νόμου *«Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ταμείου είναι πενταμελές και ορίζεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα. Σε περίπτωση κενώσεως θέσεως μέλους του Δ.Σ. πριν από τη λήξη της θητείας του, διορίζεται νέο μέλος για το χρόνο της θητείας που απομένει. Πριν τον ως άνω ορισμό, η Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής διατυπώνει, με πλειοψηφία των 2/3 των μελών της, γνώμη για την καταλληλότητα των προτεινομένων προς διορισμό ή την ανανέωση της θητείας τους, στις θέσεις Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από γνωστοποίηση του Υπουργού Οικονομικών στον Πρόεδρο της Επιτροπής.»*

Με την δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη επιχειρήθηκε τροποποίηση στο τελευταίο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 3 του ως άνω νόμου, με το άρθρο 1 της από 6.9.2012 Π.Ν.Π., (ΦΕΚ Α 174/6.9.2012) σύμφωνα με το οποίο *«Πριν τον ως άνω ορισμό, η Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής διατυπώνει γνώμη για*

την καταλληλότητα των προτεινομένων προς διορισμό ή την ανανέωση της θητείας τους, στις θέσεις Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από γνωστοποίηση του Υπουργού Οικονομικών στον Πρόεδρο της Επιτροπής».

Με την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, ήτοι με την από 07-09-2012 Απόφαση της Αυτόκλητης Καθολικής Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου, ορίσθηκε ως Πρόεδρος του ΔΣ, στη θέση του παραιτηθέντος Προέδρου καθηγητή Ιωάννη Κουκιάδη, ο Παναγιώτης Αθανασόπουλος του Ιωάννη και στη θέση του παραιτηθέντος Διευθύνοντος Συμβούλου Κωνσταντίνου Μητρόπουλου ο Ιωάννης Εμίρης του Μηνά, σε αντικατάσταση και για το υπόλοιπο της θητείας των παραιτηθέντων.

Στη συνέχεια με την παράγραφο Γ. 2 του άρθρου πέμπτου του Ν.4079/2012, (ΦΕΚ Α 180/20.9.2012) το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ταμείου από πενταμελές ορίσθηκε σε εξαμελές.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Η πράξη διορισμού του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του ΔΣ της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ», ανεξαρτήτως του ότι συνιστά και πράξη της Γενικής Συνέλευσης της εταιρείας, αποτελεί ατομική διοικητική πράξη, αφού πρόκειται, στην ουσία της, για **κυριαρχική πράξη διοικητικής αρχής, που ρυθμίζει συγκεκριμένη περίπτωση διοικητικού δικαίου με εξωτερικές έννομες συνέπειες και άμεση νομική ισχύ**. Εν προκειμένω, η Γενική Συνέλευση του Ταμείου, αποτελούμενη αποκλειστικώς από τον Υπουργό Οικονομικών, εκπροσωπώντας το Ελληνικό Δημόσιο, **ασκεί δημόσια, δηλαδή, κυριαρχική εξουσία και, σύμφωνα με το λειτουργικό κριτήριο, ο συναφής διορισμός διέπεται από το διοικητικό δίκαιο και άρα παραδεκτώς προσβάλλεται με αίτηση ακύρωσης**. Η Γενική Συνέλευση του Ταμείου ασκεί στην περίπτωση αυτή δημόσια εξουσία, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του Ν. 3986/2011.

Πλέον συγκεκριμένα, στο άρθρο 1 παρ. 3 ορίζεται ότι «*Το Ταμείο λειτουργεί για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος*», στο άρθρο 2 παρ. 1 ορίζεται ότι «*Το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου [...] αναλαμβάνεται δε και καλύπτεται ολόκληρο από το Ελληνικό Δημόσιο*», στο άρθρο 3 παρ. 2 ορίζεται ότι «*Οι μετοχές του Ταμείου είναι αμεταβίβαστες*», ενώ στο 3 παρ. 8 ορίζεται ότι «*Τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου, ως μοναδικού μετόχου του Ταμείου, ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών*». Από τις διατάξεις αυτές, ιδωμένες τόσο αυτοτελώς όσο και συνδυαστικά, συνάγεται με σαφήνεια και πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη αποτελεί **μόνον τύποις** μία απόφαση Γενικής Συνέλευσης μετόχων Ανώνυμης Εταιρίας και αυτό, διότι, **μοναδικός και αποκλειστικός μέτοχος του Ταμείου είναι το Ελληνικό Δημόσιο, τα δικαιώματα του οποίου ασκούνται στη Γενική Συνέλευση από τον Υπουργό Οικονομικών**. Οι ως άνω ιδιαιτερότητες και περιορισμοί στη λειτουργία του Ταμείου αρμόζουν και προσιδιάζουν σε διοικητική αρχή και όχι σε εταιρεία που λειτουργεί με τους όρους της ιδιωτικής οικονομίας. Επομένως, συντρέχει περίπτωση **ουσιαστικά για de facto διορισμό** στις θέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Ταμείου, **με Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών**.

Επιπλέον, παρά το γεγονός ότι τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δημοσίου ενδιαφέροντος, όπως είναι εν προκειμένω το Ταμείο, αποτελούν τμήματα της Δημόσιας Διοίκησης υπό λειτουργική, αλλά όχι υπό οργανική έννοια, οι δε πράξεις τους κινούνται κατά κανόνα στον κύκλο των σχέσεων του ιδιωτικού δικαίου και δεν γεννούν διοικητικές διαφορές, αλλά διαφορές ιδιωτικού δικαίου, **εξαιρέση υφίσταται** στην περίπτωση που τα εν λόγω Ν.Π.Ι.Δ. έχουν διφυή χαρακτήρα και ασκούν ορισμένες αρμοδιότητες ως Ν.Π.Δ.Δ., όπως συμβαίνει με τις δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης όταν προβαίνουν στην κήρυξη απαλλοτρίωσης ή στη σύσταση δουλείας σε βάρος ακινήτων αναγκαίων για τα εκτελούμενα από αυτές έργα δημόσιας ωφέλειας (βλ. ΣτΕ 1809/2003, 3445/1991, 108/1991 Ολομ.), ή όπως συνέβαινε με τον Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. που αποτελούσε μεν Ν.Π.Ι.Δ., αλλά όταν ασκούσε αρμοδιότητα σχετική με την έκδοση πράξεων υπαγωγής ή ανάκλησης υπαγωγής επένδυσης

στο Ν. 1892/1990, θεωρήθηκε ότι ενεργεί ως όργανο που ασκεί δημόσια εξουσία (ΣτΕ 745/2005).

Πολύ περισσότερο, όταν στη συγκεκριμένη περίπτωση το Ταμείο, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.1 Ν. 3986/2011, έχει ως σκοπό την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ ή των Δημοσίων Επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε ΝΠΔΔ. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 3986/2011, το Ταμείο λειτουργεί για την εξυπηρέτηση του Δημοσίου Συμφέροντος, ενώ σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση σκοπός ιδρύσεως του Ταμείου είναι η συμβολή στη διαχειριστικότητα και βιωσιμότητα του Δημοσίου Χρέους και στην επίτευξη των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών στόχων της Χώρας, ο οποίος ρητώς χαρακτηρίζεται ως σκοπός υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Εξάλλου, όπως έχετε κρίνει στην υπ' αρ. ΣτΕ 239/2012 Απόφασή σας, στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας υπάγεται υπουργική πράξη διορισμού διευθύνοντος συμβούλου ΝΠΔΔ, σε περίπτωση που οι σκοποί του νομικού προσώπου είναι δημοσίου συμφέροντος. Ο δε Διευθύνων Σύμβουλος κρίθηκε ότι είναι όργανο διοικήσεως και όχι υπάλληλος του ΝΠΔΔ.

III. ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ

Η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη δημοσιεύτηκε στο υπ' αρ. 9527/11.09.2012 ΦΕΚ ΑΕ-ΕΠΕ, που φέρει ημερομηνία πραγματικής κυκλοφορίας 24.10.2012, από το οποίο και λάβαμε επίσημα γνώση στις 10 Νοεμβρίου 2012. Κατά συνέπεια η παρούσα αίτηση ασκείται εντός της νόμιμης προθεσμίας των εξήντα (60) ημερών. Εξάλλου, η δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη δημοσιεύθηκε στις 06/09/2012, λάβαμε επίσης γνώση αυτής την 10 Νοεμβρίου 2012, η δε παρούσα ασκείται σε κάθε περίπτωση εντός της νόμιμης προθεσμίας 60 ημερών ακόμη και από την πραγματική κυκλοφορία της (έναρξη προθεσμίας την 16/09/2012, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΣτΕ).

IV. ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

1. Είμαστε όλοι Έλληνες πολίτες και, ως εκ τούτου, έχουμε άμεσο, ενεργό και ενεστώσ έννομο συμφέρον για την ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων, διότι η τήρηση των αρχών της νομιμότητας και της διαφάνειας στη διαχείριση και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, που αποτελεί πρωταρχικό σκοπό του Ταμείου Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, αφορά και επηρεάζει άμεσα τα ζωτικά έννομα συμφέροντα και το βιοτικό μας επίπεδο. Ειδικά, ο διορισμός στις θέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Ταμείου καθιστά επιτακτικότερη την απαρέγκλιτη τήρηση των ως άνω αρχών, καθώς οι αρμοδιότητες που προβλέπονται στον ιδρυτικό του Ταμείου Νόμο 3986/2011 και στο καταστατικό του είναι καθοριστικές του τρόπου διαχείρισης και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 5 Ν. 3986/2011 «[ο] Πρόεδρος του Δ.Σ. υπογράφει τις συμβάσεις και εκπροσωπεί δικαστικά και εξώδικα το Ταμείο. Ο Πρόεδρος ή άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο εκπροσωπεί το Ταμείο στις Γενικές Συνελεύσεις των Εταιριών, μετοχές των οποίων ελέγχει το Ταμείο». Ο δε Διευθύνων Σύμβουλος, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου « α. Επιμελείται και συντονίζει την υλοποίηση του ΕΠΑ. β. Υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο τις προτάσεις και εισηγήσεις που αιτιούνται για την πραγματοποίηση των σκοπών του Ταμείου και για την κατάστρωση του σχεδιασμού της δράσης του. γ. Καταρτίζει και υπογράφει συμβάσεις με αντικείμενο μέχρι το ποσό που ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. δ. Εκτελεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου».

2. Οι πρώτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, έκτος, έβδομος, όγδοος, ενδέκατος, δωδέκατος, δέκατος τρίτος, δέκατος πέμπτος, δέκατος έκτος, δεκάτη έβδομη, δέκατος όγδοος και δέκατος ένατος εκ των αιτούντων, είμαστε όλοι εργαζόμενοι σε Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς, όπως ανωτέρω αναλυτικά αναφέρονται και εξειδικεύονται, των οποίων μέρος ή σύνολο των

μετοχών έχει μεταβιβαστεί στο ΤΑΙΠΕΔ, με σκοπό την περαιτέρω μεταβίβασή τους σε ιδιώτες επενδυτές. Η οικονομική βιωσιμότητα των Δημόσιων αυτών Οργανισμών και Επιχειρήσεων, καθώς και το καθεστώς των εργασιακών μας σχέσεων, εξαρτώνται, επομένως, άμεσα από τις αποφάσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου και, εξ αυτού του λόγου, το έννομο συμφέρον μας για την ακύρωση και εξαφάνιση των προσβαλλομένων πράξεων είναι κατάδηλο.

3. Οι πρώτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, όγδοος, ενδέκατος, δωδέκατος, δέκατος τρίτος, δέκατος πέμπτος, δέκατος έκτος, δεκάτη έβδομη, και δέκατος ένατος εκ των αιτούντων, είμαστε όλοι εκπρόσωποι των εργαζομένων σε πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, σκοπός των οποίων είναι η προάσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων και η εξασφάλιση των εργασιακών τους δικαιωμάτων. Όπως ανωτέρω εξετέθη, οι αποφάσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου επηρεάζουν άμεσα και δύνανται να βλάψουν το καθεστώς των εργασιακών μας σχέσεων. Περαιτέρω, καθορίζουν άμεσα την προοπτική των Δημόσιων Οργανισμών και Επιχειρήσεων, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα έννομα συμφέροντα των εργαζομένων που εκπροσωπούμε. Από τα ανωτέρω καταφανώς προκύπτει το έννομο συμφέρον μας για την ακύρωση των προσβαλλομένων.

4. Ο ένατος εκ των αιτούντων είμαι Δήμαρχος Ελληνικού-Αργυρούπολης. Στα όρια του Δήμου Ελληνικού περιλαμβάνεται ακίνητο συνολικής έκτασης 6.200.000 τ.μ., με ακτογραμμή έκτασης 3.5 χιλιομέτρων, η οποία ανήκει στην «Ελληνικό Α.Ε.», το σύνολο των μετοχών της οποίας έχει μεταβιβαστεί στο ΤΑΙΠΕΔ προς πώληση σε ιδιώτες επενδυτές. Ενόψει των ανωτέρω, έχω άμεσο έννομο συμφέρον για την ακύρωση των προσβαλλομένων, το οποίο συνίσταται στη διασφάλιση των αρχών της νομιμότητας και διαφάνειας όσον αφορά την επιλογή και τον διορισμό των προσώπων, τα οποία, με τις αρμοδιότητες που έχουν και τις αποφάσεις που λαμβάνουν, επηρεάζουν άμεσα τις προοπτικές οικονομικής και τουριστικής ανάπτυξης της περιοχής, την περιβαλλοντική της

ισορροπία, τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης και αειφορίας και την καθημερινότητα των δημοτών και κατοίκων.

V. ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου (άρθρο 48 παρ. 2 Π.Δ. 18/1989)

Ως λόγος ακύρωσης διοικητικής πράξης προβλέπεται από το άρθρο 48 παρ. 2 του Π.Δ. 18/1989 η παράβαση ουσιώδους τύπου που έχει ταχθεί για την ενέργεια της πράξης. Η πράξη του διορισμού του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του ΤΑΙΠΕΔ αποτελεί σύνθετη διοικητική ενέργεια, αφού πριν το διορισμό απαιτείται η γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 49^Α του Κανονισμού της Βουλής (ουσιώδης τύπος). Στο άρθρο 3 παρ.1 Ν. 3986/2011 προβλεπόταν, κατά τον επίμαχο χρόνο της συνεδρίασης της Επιτροπής στις 6/9/2012 και ώρα 12.05 όπως προκύπτει από τα συνημμένα πρακτικά, ότι *«Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ταμείου είναι πενταμελές και ορίζεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα. Σε περίπτωση κενώσεως θέσεως μέλους του Δ.Σ. πριν από τη λήξη της θητείας του, διορίζεται νέο μέλος για το χρόνο της θητείας που απομένει. Πριν τον ως άνω ορισμό, η Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής διατυπώνει, με πλειοψηφία των 2/3 των μελών της, γνώμη για την καταλληλότητα των προτεινομένων προς διορισμό ή την ανανέωση της θητείας τους, στις θέσεις Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από γνωστοποίηση του Υπουργού Οικονομικών στον Πρόεδρο της Επιτροπής».*

Η αυξημένη πλειοψηφία των 2/3 των μελών της Επιτροπής που θέσπισε ο νομοθέτης καθιστά τη γνωμοδότηση **σύμφωνη και όχι απλή**. Εάν επρόκειτο περί απλής γνώμης, δεν υπήρχε λόγος να απαιτείται αυξημένη πλειοψηφία. Το γεγονός αυτό προκύπτει, άλλωστε και από την Αιτιολογική Έκθεση του Ν. 3986/2011, όπου ορίζεται για το άρθρο 3 ότι «Για λόγους διαφάνειας και λόγω του κρίσιμου ρόλου που καλείται να διαδραματίσει το όργανο αυτό,

προβλέπεται ότι πριν από τον ορισμό των μελών του Δ.Σ. του Ταμείου, η Επιτροπή του άρθρου 49^Α ΚτΒ διατυπώνει με πλειοψηφία των 2/3 των μελών της γνώμη...»

Όπως προκύπτει από τα πρακτικά και τις από 6/9/2012 Εκθέσεις της Επιτροπής ΔΕΚΟ της Βουλής, οι οποίες φέρονται ότι διαβιβάσθηκαν προς τον Υπουργό Οικονομικών με το υπ' αρ. πρωτ. 1974/6-9-2012 διαβιβαστικό έγγραφο του Προέδρου της Επιτροπής κ. Ευάγγελου Μειμαράκη, **δεν σχηματίστηκε η απαιτούμενη αυξημένη πλειοψηφία των 2/3 των μελών της Επιτροπής, καθώς οι θετικές ψήφοι ήταν εννέα (9) και οι αρνητικές έξι (6). Δεν συγκεντρώθηκε δηλαδή ο απαιτούμενος αριθμός των 10 θετικών ψήφων.** Επομένως, **παρανόμως και κατά παράβαση ουσιώδους τύπου ο Πρόεδρος της Επιτροπής προχώρησε στην έκδοση έγγραφης έκθεσης, με την οποία ενημέρωνε τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών για την θετική γνώμη της επιτροπής, καθώς δεν σχηματίστηκε η σύμφωνη γνώμη.**

Επικουρικώς, σε περίπτωση που η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παρ.1 Ν. 3986/2011 γνωμοδότηση θεωρηθεί ως απλή γνώμη, και πάλι παρανόμως και κατά παράβαση ουσιώδους τύπου ο Πρόεδρος της Επιτροπής προχώρησε στην έκδοση έγγραφης έκθεσης, καθώς η γνώμη ελλείπει παντελώς. Ειδικότερα, από τη στιγμή που δεν επιτεύχθη η απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3, κατά το χρόνο λήξης της συνεδρίασης της Επιτροπής, δεν παρήχθη ποτέ έγκυρη γνωμοδότηση, καθώς δεν σχηματίστηκε ποτέ γνωμοδοτούσα πλειοψηφία αποτελούμενη από τα 2/3.

Εξάλλου, εάν θεωρηθεί ότι, ως εκ των ανωτέρω, σχηματίστηκε αρνητική γνώμη, ιδρύεται έτερος λόγος ακυρώσεως, συνιστάμενος στην έλλειψη ειδικής αιτιολογίας στην πράξη διορισμού, όσον αφορά την παράκαμψη της αρνητικής γνώμης και, επομένως, υπάρχει και σε αυτή την περίπτωση παράβαση ουσιώδους τύπου, όπως γίνεται δεκτό από τη νομολογία.

Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, η πρώτη προσβαλλόμενη είναι παράνομη και ακυρωτέα.

2. Λόγω αντίθεσης στην επιταγή του άρθρου 44 παρ. 1 του Συντάγματος

Μετά τη λήξη της Συνεδρίασης της 6/9/2012 της Επιτροπής ΔΕΚΟ της Βουλής, εκδόθηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, μετά από φερόμενη «πρόταση» του μηδέποτε συνεδριάσαντος Υπουργικού Συμβουλίου, Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, σύμφωνα με την οποία το τελευταίο εδάφιο της Παραγράφου 1 του άρθρου 3 Ν. 3986/2011 τροποποιήθηκε ως εξής: *«Πριν τον ως άνω ορισμό, η Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής διατοπώνει γνώμη για την καταλληλότητα των προτεινομένων προς διορισμό ή την ανανέωση της θητείας τους, στις θέσεις Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από γνωστοποίηση του Υπουργού Οικονομικών στον Πρόεδρο της Επιτροπής».*

Η συγκεκριμένη τροποποίηση δεν θεραπεύει την ακυρότητα της προσβαλλόμενης πράξης διορισμού του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του ΤΑΙΠΕΔ, διότι, κατά τον επίμαχο χρόνο της συνεδρίασης της Επιτροπής, αυτή δεν είχε τεθεί σε ισχύ, καθώς το ΦΕΚ Α' 174/6-9-2012 φέρεται ως εκδοθέν στις 18:53:54 της 6/9/2012, ενώ, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της Επιτροπής ΔΕΚΟ, η επίμαχη συνεδρίαση λύθηκε στις 14:10'.

Επίσης, η ημερομηνία που φέρει το ΦΕΚ στο οποίο δημοσιεύτηκε η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη και η πραγματική κυκλοφορία του Φύλλου δεν συμπίπτουν. Συγκεκριμένα, ως ημερομηνία δημοσίευσης στο ΦΕΚ νοείται η ημερομηνία της πραγματικής κυκλοφορίας του φύλλου και όχι εκείνη που αυτό φέρει, καθώς ο συγκεκριμένος κανόνας θεμελιώνεται, πρωτίστως, στις αρχές του κράτους δικαίου, του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου και της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και ως εκ τούτου κρίσιμη είναι η ημέρα πραγματικής κυκλοφορίας (Ολ. ΣτΕ 2527/2003).

Επικουρικώς, και στην περίπτωση που γίνει δεκτό ότι η τροποποιημένη διάταξη αναπτύσσει την ισχύ της αναδρομικά, η τροποποιούσα Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου πάσχει αντισυνταγματικότητα και δεν δύναται να εφαρμοστεί.

Τα ζητήματα των ουσιαστικών προϋποθέσεων που πρέπει να συντρέχουν για την έκδοση Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, καθώς και του ρυθμιστικού αντικειμένου τους, συνδέονται τελικά με το αμφιλεγόμενο ζήτημα της δυνατότητας δικαστικού ελέγχου των ουσιαστικών προϋποθέσεων του άρθρου 44 παρ. 1 του Συντάγματος και, γενικότερα, της συνταγματικότητας των Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου. Στο σημείο αυτό πρέπει να καταστεί σαφές ότι ο δικαστικός έλεγχος της συνδρομής των *«έκτακτων περιπτώσεων εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης»* διακρίνεται στο στάδιο πριν την έγκριση των εν λόγω πράξεων από τη Βουλή και στο μετέπειτα. Στο αρχικό στάδιο μια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου συνιστά διοικητική πράξη κανονιστικού περιεχομένου. Συνεπώς, είναι ευθέως προσβλητέα με αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ενώ υπάρχει και παρεμπιπτόν έλεγχος από τις δικονομικές διατάξεις. (βλ. Ε.Βενιζέλο, *Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου*, εκδ. Παρατηρητής, Θεσσαλονίκη, 1991, σελ. 133 και ισχυρή μειοψηφία σε ΣτΕ (Ολομ) 1250/2003.)

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ.1 του Συντάγματος *«σε έκτακτες περιπτώσεις εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί, ύστερα από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, να εκδίδει πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Οι πράξεις αυτές υποβάλλονται στη Βουλή για κύρωση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 παράγραφος 1, μέσα σε σαράντα ημέρες από την έκδοσή τους ή μέσα σε σαράντα ημέρες από τη σύγκληση της Βουλής σε σύνοδο. Αν δεν υποβληθούν στη Βουλή μέσα στις προαναφερόμενες προθεσμίες ή αν δεν εγκριθούν από αυτή μέσα σε τρεις μήνες από την υποβολή τους, παύουν να ισχύουν στο εξής»*. Με τη ρύθμιση αυτή δεν ανατίθεται παράλληλη και προσωρινή

νομοθετική αρμοδιότητα στον Αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας, αλλά απλώς παρέχεται σε αυτόν συνταγματική, αντί νομοθετικής, εξουσιοδότηση να ασκεί κανονιστική εξουσία υπό αυστηρές προϋποθέσεις, η συνδρομή των οποίων ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή (βλ. μειοψηφία στην ΣτΕ Ολομ. 1250/2003).

Η προσβαλλόμενη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, κατά την περίοδο από τη δημοσίευσή της μέχρι και την κύρωση της από τη Βουλή, αντίκειται στο Σύνταγμα κατά το ότι δεν συνέτρεχαν σωρευτικά οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 44 παρ. 1 για την έκδοσή της. Ο έλεγχος των προϋποθέσεων αυτών είναι αναγκαίος για να αντιμετωπιστεί η κατάχρηση της έκτακτης διαδικασίας του άρθρου 44 παρ. 1. Η σημερινή Κυβέρνηση έχει προχωρήσει από την αρχή της θητείας της μέχρι σήμερα σε εισαγωγή προς κύρωση και σε έκδοση πλέον των 10 πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν κάνει χρήση της ευχέρειας του άρθρου 44 παρ. 1 μόνο σε έκτακτες περιπτώσεις, αλλά έχει μετατρέψει την εξαιρετική νομοθετική διαδικασία σε κανόνα. Προκειμένου να προστατευθεί η ομαλή λειτουργία του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος και η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών όπως αυτή καθιερώνεται από το άρθρο 26 παρ. 1 Σ πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 44 παρ.1 μπορούν και πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ελέγχου από τα Δικαστήρια.

Σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αδυναμία συγκέντρωσης της απαιτούμενης πλειοψηφίας της Επιτροπής του άρθρου 49^A για το σχηματισμό της απαιτούμενης γνώμης της αποτελεί συνταγματικώς παραδεκτή «έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης». Μια τέτοια παραδοχή δημιουργεί ένα εξαιρετικά αρνητικό προηγούμενο που θέτει σε κίνδυνο τα ίδια τα θεμέλια του πολιτεύματος και την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών. Αν η εκτελεστική εξουσία κριθεί ότι μπορεί να παρεμβαίνει και, μάλιστα, αναδρομικά, ώστε να τροποποιεί την

νομική ισχύ των αποφάσεων των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, οι οποίες εξ ορισμού αποτελούν τμήμα της νομοθετικής εξουσίας, θα ακυρωθεί στην πράξη η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών προς όφελος της εκτελεστικής.

Επίσης, οι διορισμοί του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του ΤΑΙΠΕΔ, τους οποίους στόχευε να θεραπεύσει η προσβαλλόμενη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελούσαν επείγουσα και απρόβλεπτη ανάγκη. Όπως προκύπτει από τα συνημμένα έγγραφα, ο προηγούμενος Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος είχαν παραιτηθεί ήδη από τις 27/06/2012 και τις 19/07/2012 αντιστοίχως και η Κυβέρνηση δια του Υπουργού Οικονομικών δεν είχε προχωρήσει για περίοδο που προσέγγιζε τους δύο μήνες σε οποιαδήποτε ενέργεια αναπλήρωσής τους.

Στο ίδιο διάστημα, είχαν εισαχθεί στη Βουλή και ψηφισθεί ήδη δύο νομοσχέδια, και, ειδικότερα, του Υπουργείου Παιδείας (κατατέθηκε και ψηφίσθηκε με την διαδικασία του κατεπείγοντος στις αρχές Αυγούστου 2012) και του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (κατατέθηκε με την κανονική διαδικασία στις αρχές Αυγούστου 2012, εισήχθη στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής στις 21 Αυγούστου 2012 και ψηφίσθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής στα τέλη Αυγούστου 2012).

Επομένως, επ' ουδενί δικαιολογείται το συμπέρασμα ότι συνέτρεξε τόσο κατεπείγουσα ανάγκη, η οποία δεν μπορούσε να έχει αντιμετωπισθεί με τακτική εισαγωγή νομοθετήματος στη Βουλή, αφού αποδεικνύεται ότι από της παραίτησής των αρχικώς διορισθέντων Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου μέχρι της εκδόσεως της δεύτερης προσβαλλόμενης, η Βουλή λειτουργούσε κανονικά και ψήφισε δύο νομοσχέδια, εκ των οποίων το ένα εισήχθη με τη διαδικασία του κατεπείγοντος.

Εξάλλου, ακόμη και την ημέρα έκδοσης της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου η Βουλή βρισκόταν σε πλήρη λειτουργία, συνεδρίαζαν πλείστες επιτροπές της, μεταξύ των οποίων και η Επιτροπή του άρθρου 49^Α και, επομένως, ακόμη και με τη διαδικασία του κατεπείγοντος θα μπορούσε τάχιστα να έχει αντιμετωπισθεί οποιαδήποτε εξαιρετικά επείγουσα και απρόβλεπτη ανάγκη. Αντίθετα, το ζητούμενο δεν ήταν η αντιμετώπιση κατεπείγοντος, αλλά η παράκαμψη της κοινοβουλευτικής λειτουργίας του πολιτεύματος και ο διορισμός των ανωτέρω προσώπων, ακόμη και ελλείψει των εκ του νόμου προβλεπόμενων προϋποθέσεων

Συνεπώς, η προσβαλλόμενη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου εκδόθηκε κατά παράβαση και σε πλήρη περιφρόνηση των προϋποθέσεων του άρθρου 44 παρ. 1 του Συντάγματος και είναι, ως εκ τούτου, ακυρωτέα.

3. Λόγω αντίθεσης στην επιταγή του άρθρου 26 παρ. 1 του Συντάγματος '

Το Σύνταγμα περιλαμβάνει πανηγυρικά την εξαγγελία της αρχής της διάκρισης των εξουσιών.

Κατά την διατύπωση του άρθρου 26 αυτού:

«1. Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από την Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας

2. Η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση .

3. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια, οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού. «

Το άρθρο 26, μάλιστα, ανήκει στις περιορισμένες, ρητά απαριθμούμενες διατάξεις, που εντάσσονται στον σκληρό πυρήνα των μη υποκείμενων σε αναθεώρηση διατάξεων που συγκροτεί το άρθρο 110 παράγραφος 1.

Το άρθρο 44 παρ.1 του Συντάγματος, αποτελεί έκτακτη νομοθετική διαδικασία των οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας, σύμφωνα με την οποία «σε έκτακτες περιπτώσεις εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί, ύστερα από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, να εκδίδει πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Οι πράξεις αυτές υποβάλλονται στη Βουλή για κύρωση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 παράγραφος 1, μέσα σε σαράντα ημέρες από την έκδοσή τους ή μέσα σε σαράντα ημέρες από τη σύγκληση της Βουλής σε σύνοδο. Αν δεν υποβληθούν στη Βουλή μέσα στις προαναφερόμενες προθεσμίες ή αν δεν εγκριθούν από αυτή μέσα σε τρεις μήνες από την υποβολή τους, παύουν να ισχύουν στο εξής.»

Όπως προειπώθηκε, στο αρχικό στάδιο, μια Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου **συνιστά διοικητική πράξη κανονιστικού περιεχομένου**, και, επομένως, είναι ευθέως προσβλητέα με αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ενώ υπάρχει και παρεμπιπτόν έλεγχος από τις δικονομικές διατάξεις.

Όσον αφορά το στάδιο **μετά την έγκριση** από τη Βουλή, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι δεν ελέγχεται δικαστικά η συνδρομή των συνταγματικών όρων άσκησης των εξαιρετικών νομοθετικών αρμοδιοτήτων της εκτελεστικής εξουσίας, η καταχρηστική άσκηση της εξαιρετικής αρμοδιότητας θα πρέπει να ελεγχθεί ως αντιβαίνουσα στην αρχή της διάκρισης των εξουσιών σύμφωνα με το άρθρο 26 του Συντάγματος. Προς επίρρωση του ισχυρισμού αυτού πρέπει

να αναφερθεί και το γεγονός ότι οι Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου αφορούν ό,τι δεν έχει περιληφθεί στην πρόγνωση του κοινού νομοθέτη και ότι το ανακώπων ζήτημα δεν αντιμετωπίζεται έγκαιρα με άλλες διαδικασίες.

Εν προκειμένω, σε καμία δε περίπτωση δεν τίθεται θέμα άμεσης και έγκαιρης αντιμετώπισης κρίσιμου ζητήματος, καθότι η παραίτηση του πρώην Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου κ. Κουκιάδη ήταν γνωστή στην Κυβέρνηση από τις 26/6/2012 και η παραίτηση του Διευθύνοντος Συμβούλου κ. Μητρόπουλου υποβλήθηκε στις 19/07/2012, ενώ η αντικατάσταση τους έλαβε χώρα με την από 7/9/2012 προσβαλλόμενη απόφαση της αυτόκλητης Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου.

4. Λόγω κατάχρησης εξουσίας

Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η πρώτη προσβαλλόμενη, με την παρούσα, απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου, συνιστά πράξη, η οποία φέρει καθεαυτή όλα τα στοιχεία της νομιμότητας, καθίσταται σαφές πως η ρύθμιση που θεσπίζεται με αυτήν, εξυπηρετεί σκοπό καταδήλως διάφορο από εκείνον για τον οποίον έχει εκδοθεί.

Η θετική γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 49^A του Κανονισμού της Βουλής, την οποία ο νομοθέτης θέσπισε ως προϋπόθεση του διορισμού του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Ταμείου, έχει ως στόχο, κατά ρητή αναφορά της παρ. 1 του άρθρου 3 Ν. 3986/2011, τη διαπίστωση της καταλληλότητας των προτεινόμενων προς διορισμό προσώπων. Η πλήρωση των πιο πάνω θέσεων από άτομα εγνωσμένου κύρους και αποδεδειγμένων ικανοτήτων κρίνεται ως ιδιαίτερος σημαντική για κάθε Οργανισμό, ΝΠΔΔ και ΝΠΙΔ το οποίο διαχειρίζεται δημόσια περιουσία, ασκεί δημόσια εξουσία ή εξυπηρετεί σκοπούς δημοσίου συμφέροντος.

Εν προκειμένω, το Ταμείο δεν αποτελεί, απλώς, μια ακόμη περίπτωση νομικού προσώπου που διαχειρίζεται δημόσια περιουσία, αλλά πρόκειται για ένα *sui*

generis, πρωτόγνωρο και αμφίβολης και αμφισβητούμενης νομιμότητας και συνταγματικότητας μόρφωμα. Η διαρκής εκχώρηση της δημόσιας περιουσίας, με Πράξεις της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων, το έχουν τρέψει σε έναν μηχανισμό εκποίησης εθνικού πλούτου με υπέρμετρες αρμοδιότητες και εξουσίες, η ανέλεγκτη και ανεξέλεγκτη λήψη των αποφάσεων του οποίου μπορεί να αποβεί καταστροφική για την ίδια τη χώρα και τις προοπτικές ανάκαμψής της.

Με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε εν προκειμένω, καθίσταται προφανές, πως σκοπός έκδοσης των προσβαλλόμενων διοικητικών πράξεων, χωρίς την προηγούμενη γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 49^A, δεν είναι η διασφάλιση και εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο εξασφαλίζεται με την αξιοκρατική επιλογή των κατάλληλων για τις θέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Ταμείου, με διαδικασίες διαφάνειας και με έγκριση της Βουλής, αλλά η παράκαμψη της νόμιμης διαδικασίας με την εν τοις πράγμασι εκχώρηση υπέρμετρων εξουσιών σε ένα φυσικό πρόσωπο, εκείνο του Υπουργού Οικονομικών, καθώς αυτός είναι **και ο προτείνων** – με την ιδιότητα του Υπουργού Οικονομικών – **και ο αποφασίζων** -με την ιδιότητα του εκπροσώπου του μοναδικού μετόχου του Ταμείου, δηλ. του Ελληνικού Δημοσίου. Με τις προσβαλλόμενες πράξεις παρακάμπτεται το μοναδικό αντίβαρο στις υπέρμετρες εξουσίες του Υπουργού Οικονομικών, που είναι η προηγούμενη σύμφωνη γνωμοδότηση, με αυξημένη πλειοψηφία, ενός κοινοβουλευτικού και δημοκρατικού οργάνου, της Επιτροπής του άρθρου 49 Α του Κανονισμού της Βουλής.

Η κατάχρηση εξουσίας αφορά τις ατομικές διοικητικές πράξεις, όπως είναι εν προκειμένω η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, λόγος που αφορά στην εσωτερική νομιμότητα της πράξης και θεμελιώνει την αίτηση ακυρώσεως σύμφωνα με το άρθρο 48 του Π.Δ. 18/1989. Με δεδομένο ότι η Διοίκηση ασκεί και πρέπει να ασκεί κάθε αρμοδιότητα ή εξουσία της με γνώμονα αποκλειστικά και μόνο το

δημόσιο συμφέρον, η κατάχρηση εξουσίας στοιχειοθετείται όταν η ρύθμιση που θεσπίζεται με την πράξη, είναι μεν σε αρμονία με τους κανόνες που προβλέπουν την διαδικασία έκδοσής της, (πράγμα που εν προκειμένω δεν συμβαίνει), αλλά το διοικητικό όργανο τη θέσπισε ενόψει της επιδίωξης σκοπού τελείως ξένου προς το δημόσιο συμφέρον και δη καταφανώς προς την εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων.

Η μεθοδευμένη σύμπτωση των ιδιοτήτων του προτείνοντος οργάνου στην Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (μηδέποτε συνεδριάσαν Υπουργικό Συμβούλιο), του προτείνοντος οργάνου της εκτελεστικής εξουσίας για τον διορισμό (Υπουργός Οικονομικών) και του αποφασίζοντος για τον διορισμό οργάνου (Γενική Συνέλευση), κατ' ουσίαν στο πρόσωπο του Υπουργού Οικονομικών, αποτελεί επιπλέον κατάφωρη παραβίαση της αρχής της διάκρισης των εξουσιών καθώς *«Οι τρεις κρατικές εξουσίες θα πρέπει να είναι έτσι οργανωμένες ώστε το όργανο που θεσπίζει το νόμο ή τον κανόνα δικαίου να μην μπορεί να τον εκτελεί ούτε να μπορεί το ίδιο να δικάζει με βάση τον κανόνα που το ίδιο θέσπισε»* (βλ. Αντώνη Μανιτάκη, Β' τόμος Συνταγματικού Δικαίου)

Τα ανωτέρω συμπεράσματα ενισχύονται από το γεγονός ότι, τόσο στον νόμο 3985/2011 «ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2012-2015», όσο και στον ιδρυτικό του Ταμείου Νόμο 3986/2011, δεν προβλέπεται καμία διαδικασία εγκρίσεως ή κύρωσης των διαδικασιών «αξιοποίησης» της περιουσίας του Δημοσίου, όπως είναι για παράδειγμα η κύρωση των σχετικών συμβάσεων με τυπικό νόμο από τη Βουλή, οι οποίες να αποτελούν εγγύηση διαφάνειας και μέσο διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος, προς εξισορρόπηση των υπέρμετρων εξουσιών του Υπουργού Οικονομικών και των υπ' αυτού διοριζομένων μελών του Δ.Σ. του Ταμείου.

Επειδή οι προσβαλλόμενες αποτελούν, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, **διοικητικές πράξεις** και παραδεκτώς προσβάλλονται ενώπιον του Συμβουλίου Σας.

Επειδή έχουμε άμεσο, προσωπικό, ενεργό και ενεστώς έννομο συμφέρον για την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, ως έλληνες πολίτες αλλά και υπό τις ανωτέρω μνημονευόμενες ιδιότητές μας

Επειδή έχουμε κοινό έννομο συμφέρον να προσβάλουμε την από 7-9-2012 Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ταμείου και να ζητήσουμε την ακύρωση και εξαφάνισή της

Επειδή έχουμε κοινό έννομο συμφέρον να προσβάλουμε την από 6.9.2012 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α 174/6.9.2012) και να ζητήσουμε την ακύρωση και εξαφάνισή της

Επειδή η παρούσα αίτησή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής, ασκείται δε αρμοδίως και εμπροθέσμως

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και όσους νομίμως επιφύλασσομαστε να προσθέσουμε στο μέλλον

με ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματός μας

ΖΗΤΟΥΜΕ

1. Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μας

2. Να ακυρωθεί, στο σύνολό της η από 7-9-2012 Απόφαση της Αυτόκλητης Καθολικής Γενικής Συνέλευσης, η οποία καταχωρίστηκε στις 10/9/2012 στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ) με κωδικό αριθμό καταχώρισης 15725 της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου ΑΕ» και κάθε άλλη συναφής προς την ανωτέρω, προγενέστερη ή μεταγενέστερη πράξη ή παράλειψη της Διοίκησης.

3. Να ακυρωθεί, στο σύνολό της η από 6.9.2012 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α 174/6.9.2012) «Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου 3986/2011 «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015» (Α'152), και κάθε άλλη συναφής προς την ανωτέρω, προγενέστερη ή μεταγενέστερη πράξη ή παράλειψη της Διοίκησης

4. Να καταδικαστεί το Ελληνικό Δημόσιο στο σύνολο της δικαστικής μας δαπάνης.

Αθήνα, 14/11/2012

Οι αιτούντες

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι